

точка, но не могатъ да се разминатъ. Ако запитате тѣзи точки, могатъ ли сѫществата отъ тѣхния свѣтъ да се разминаватъ, тѣ ще отговорятъ: Споредъ законите на нашия свѣтъ, когато две сѫщества се среќнатъ въ една точка, тѣ не могатъ да се разминатъ. У насъ сѫществата се срѣщатъ само лице съ лице, а като се връщатъ, обръщатъ се съ гърбовете си. Значи, на отиване, тѣ сѫ обрънати съ лицата си, а на връщане — съ гърбовете си. Защо е така? — Защото тѣ не могатъ да се разминаватъ. Обаче, въ свѣта, въ който хората живѣятъ, тѣ отиватъ и се връщатъ съ лицето си напредъ.

И тъй, отношенията между сѫществата сѫ математически формули, които трѣбва да се преведатъ, за да могатъ съзнателно да се прилагатъ. Значи, две сѫщества, които се движатъ само по права линия, ще познаватъ само единъ моментъ — точката. Въ тѣхното съзнание линията представя сборъ отъ множество точки, безъ да подозиратъ, че тия точки образуватъ права линия. И ако ги запитате, сѫществува ли права линия въ свѣта, тѣ ще кажатъ: Може да сѫществува нѣкоя права линия, но тя е извѣнь на нашия свѣтъ. Следователно, споредъ тѣхъ, точката е единицата, съ която тѣ измѣрватъ свѣта. Тѣ разглеждатъ точката като безкрайна единица, т. е. като 1^n . Числото n не означава величина, която може да стане безкрайно голѣма, защото за всѣки даденъ моментъ иза всѣки даденъ